Skaliński Tadeusz

SKALIŃSKI Tadeusz (23 XI 1910, Berno – 11 VIII 1999, Warszawa), fizyk. Syn Marcelego i M. Skalińskiej.

Ukończył studia fizyki na wydz. matematyczno-przyrodniczym UW w 1938 i został zatrudniony jako asystent przez S. Pieńkowskiego, ale badania, które miały doprowadzić go do doktoratu przerwał wybuch wojny. Brał udział w kampanii wrześniowej i cudem uniknął losu oficerów polskich zamordowanych przez NKWD. Podczas okupacji uczył na tajnych kompletach; po aresztowaniu w 1943 przeszedł przez więzienie na Pawiaku i obozy koncentracyjne Auschwitz i Gross-Rosen. Po powrocie do Warszawy został mianowany st. asystentem w Zakładzie Fizyki Doświadczalnej UW. W latach 1945–50 był jednocześnie kierownikiem działu aerologii Państwowego Instytutu Meteorologicznego. Na początku 1957 wyjechał do Paryża i tam w laboratorium Alfreda Kastlera w École Normale Superieure zapoznał się z nowymi metodami optycznymi: rezonansu magnetycznego i pompowania optycznego. Po powrocie do Warszawy rozwinął badania tymi metodami w Katedrze Optyki Instytutu Fizyki Doświadczalnej UW, którą kierował w latach 1954–70. W latach 1958–61 zastępował J. Pniewskiego na stanowisku dyrektora IFD. Od 1965 profesor.

S. uzupełnił i opracował do druku przedwojenne skrypty Stefana Pieńkowskiego (*Mechanika, fizyka cząsteczkowa i ciepło* oraz *Optyka*). Od 1970 pracował tylko w Instytucie Fizyki PAN, gdzie kierował Zakładem Optyki Atomowej i Molekularnej. W 1968 zorganizował międzynarodową konferencję OPaLS na temat pompowania optycznego i kształtu linii widmowych. W konferencji wzięło udział wielu czołowych specjalistów z tej dziedziny. W 1981 przeszedł na emeryturę. S. wychował wielu warszawskich optyków. Był prezesem Polskiego Tow. Fizycznego w trudnych latach 1982–87. Był też wiceprezydentem Międzynarodowej Komisji

Optyki w latach 1963–65 oraz 1979–82.

Kto jest kim w Polsce, Warszawa 1993; M. Łukaszewski: *Tadeusz Skaliński (1910–1999)*, „Postępy Fizyki" 2000, s. 110–111; *Fizycy wspominają,* Kraków 2014; Archiwum IPN: akta paszportowe.

Andrzej Kajetan Wróblewski

Poprzedni Strona
Następny Strona